

POSTANOWIENIE

Dnia 27 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądej (przewodniczący)

SSN Dorota Rysińska

SSN Dariusz Świecki (sprawozdawca)

w sprawie **A. D.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 27 sierpnia 2014 r.,

wniosków obrońców skazanego

w przedmiocie wznowienia postępowania

p o s t a n o w i a

- 1. oddalić wnioski,**
- 2. kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego obciążyć skazanego.**

UZASADNIENIE

Wnioski obrońców skazanego o wznowienie postępowania nie są zasadne. Wniosek adw. A. K. wskazuje na podstawę wznowienia art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. W uzasadnieniu wniosku obrońca podniósł, że śledztwo prowadzone w Prokuraturze Rejonowej K. przeciwko S. T. i A. S. podejrzanym o współudział w popełnieniu przestępstwa przypisanego A. D. zostało prawomocnie umorzone przez prokuratora. Zdaniem obrońcy konieczne jest przeprowadzenie dowodu z akt śledztwa przeciwko S.T. i A. S., które nie były znane sądom orzekającym w

sprawie przeciwko A. D., co powinno doprowadzić do wznowienia zakończonych postępowania i przesłuchanie świadków S. T. oraz A. S., którym w nowej sytuacji procesowej nie będzie przysługiwało prawo odmowy zeznań.

Wniosek drugiego obrońcy skazanego – adw. M. K. – nie wskazuje podstawy wznowienia. Natomiast na podstawie jego treści można wnioskować, że chodzi także o podstawę wznowienia z art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. Obrońca powołuje się na postanowienie prokuratora sygn. 3Ds.../12 z dnia 29 kwietnia 2013 r. wskazując, że powodem umorzenia postępowania i jednocześnie przyczynę wniesienia nadzwyczajnego środka zaskarżenia stanowią nowe i odmienne zeznania K. P., który w postępowaniu zakończonym zaskarżonym wyrokiem obciążał A. D.

Prokurator Prokuratury Generalnej w pisemnej odpowiedzi wniósł o oddalenie obu wniosków.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje

Wnioski obu obrońców, tylko formalnie odnoszą się do wznowienia postępowania, natomiast merytorycznie nie potwierdzają, że o takie postępowanie chodzi. W kategorii procesowego nieporozumienia należy ocenić to, że adw. A. K. ciężar wykazania podstawy wznowienia przerzuca na sąd wznowieniowy. Domaga się bowiem analizy akt zakończonych postępowania przygotowawczego w innej sprawie celem zweryfikowania głoszonej tezy, że znajdują się tam dowody świadczące o tym, że skazany nie popełnił przestępstwa. Przypomnieć więc w tym miejscu należy, że w postępowaniu wznowieniowym nie działa już zasada domniemania niewinności i wynikający z niej materialny ciężar dowodu. Prawomocny wyrok skazujący objęty jest domniemaniem prawidłowości dokonanych ustaleń faktycznych i oceny dowodów, zaś rolą wnioskodawcy jest podważenie tego domniemania przez wskazanie konkretnych nowych faktów lub dowodów, które w wysokim stopniu uprawdopodobniają, że doszło do pomyłki sądowej. Nie wystarczy zatem samo powoływanie się przez autora wniosku na nowy fakt czy dowód, ale powinien on przedstawić co najmniej tzw. dowód swobodny (np. pisemne oświadczenie określonej osoby), świadczący o błędności skazania. Takiej próby obrońca nawet nie podjął, gdyż poza ogólnikami, nie powołał się na żadne nowe dowody lub fakty mogące podważyć prawidłowość

dokonanych ustaleń faktycznych co do sprawstwa oskarżonego.

Natomiast adw. M. K. we wniosku o wznowienie postępowania domagał się z kolei dokonania ponownej oceny zeznań świadka K. P., gdyż zdaniem obrońcy w postępowaniu rozpoznawczym nie była ona prawidłowa. Przypomnieć więc i tu należy, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, iż w postępowaniu o wznowienie nie jest dopuszczalne badanie prawidłowości oceny materiału dowodowego w prawomocnie zakończonym postępowaniu sądowym (por. postanowienie SN z dnia 24 listopada 1994 r., III KO 67/94, Lex 22092).

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy orzekł, jak powyżej.